NADĚJáčEk

ROČNÍK III./ ČÍSLO 5 KVĚTEN 2015

„o. s. Naděje pro všechny“

Život jako výlet

Co je výlet? Co si představíme pod tímto slovem! Matematicky vyjádřeno je to ohraničený úsek od bodu A do bodu B, tj. z domova putujeme do míst, která chceme vidět, poznávat nebo se vracet do míst nám známých. Proč to děláme, proč jezdíme na výlety? Máme touhu prožít něco krásného, být v pozitivním prostředí a lidmi nebo samotou, nabít svá psychična novou energií! “Na výletě“ se můžete ocitnout i prostřednictvím hudby. Například poslechem stejnojmenného CD Vlasty Redla a skupiny AG Flek. Stačí jen zavřít za sebou dveře a prožít si “každý tu svou hudbu“, ve svých představách se nechat unášet soukromým vesmírem.

A život? Obrovský a jediný výlet, který máme, jako jedinou z veličin doživotně! Také začíná bodem A a končí bodem B. Konstanty nechť si čtenář doplní sám. Jak prožíváme takový výlet životem? Jsme vůbec schopni si ho užívat? Je pravdou, že jej ovlivňují mnohé veličiny, např. prostředí na startu, naše zdraví a našich blízkých a všechny klacky, které jsou nám házeny pod nohy. Tak proč bychom si je měli házet i sami sobě naším chováním a našimi činy. Vždyť na výletech bývá tak krásně, těch usměvavých fotek v albech a na fejsbuku :) Jak na to koukám, raději hned dopíšu tenhle sloupek a vyrazím někam na výlet.

Chcete-li nám jakkoli pomoci … www.nadejeprovsechny.cz

Chata Mečová

Druhý květnový víkend jsme vyjeli do krásné oblasti Valašska, konkrétně na chatu Mečová, která spadá pod obec Horní Bečva. Absolvovali jsme místy velmi zábavnou cestu autobusem s jedním přestupem v Rožnově pod Radhoštěm. Ráno bylo polojasné, počasí přálo, na cestování tak akorát. Už na autobusovém stanovišti v Ostravě jsme obsadili skoro celý autobus, na dalších zastávkách ho cestující zaplnili, až ke dveřím u řidiče. Postupně se ale místa uvolnila, takže jsme pohodlně dojeli do Rožnova, kde nás čekala podobná situace. Složitější to bylo, když na třetí zastávce chtěla nastoupit do téhož autobusu skupina skautů, trpělivý řidič otevřel i zadní dveře a stejně jako předtím my, nastupovali jak se dalo, jen aby se do autobusu vešli. Humorná situace byla, když Hanahu

Zde bydlíme.

poslala „tichou poštou“ k nám dozadu, že na druhé zastávce vystupujeme. Kdosi zavelel: „Vystupovat!“ a nejdříve skauti museli uvolnit prostor abychom mohli ven my. Když jich byla venku větší část, dostali jsme opačný povel: „Ještě ne!“ :D takže všichni ti, kteří již byli venku, nastupovali zase zpět. Když už pak přišla ta správná zastávka, měli jsme natrénováno :)

U hotelu Valaška jsme všichni zdárně vystoupili a mohli se vydat na cestu k chatě. Cesta nám ubíhala. Po kilometru jsme zastavili na kraji lesíka, posedali si na zem a obědvali to, co nám mamky nabalily. Mezi smrky a jehličím se rozvoněly řízky, koláče, salámy, sýry… Měli jsme čas, nikam jsme nespěchali. Každý si náležitě vychutnal svůj oběd a pak pokračovali dál v cestě. Po 5OO metrech se od nás oddělili dva „průzkumníci“, kteří šli projít trasu zítřejšího celodenního výletu. Mají za úkol zmapovat terén a najít ty správné lesní pěšiny mimo turistické trasy, po kterých se

Lezeme, lezeme, lezeme …

v sobotu „vyšplháme“ na Martiňák a zpět. My ostatní jsme došli na chatu, v závěru cesty si mákli do pořádného kopce. Ubytovali jsme se a po krátkém oddechu nás čekala horolezecká stěna. Úvazky, úchyty a snaha dostat se co nejvýše. Někdo sám, někdo s menší či větší pomocí. Fyzická aktivita nás nevyčerpala natolik, abychom nemohli fandit při zápase našich hokejistů s reprezentanty Rakouska na MS v Praze. Naši se sice v první polovině trochu trápili, ale nakonec za vydatné podpory našich Nadějáckých fanoušků na Mečové vyhráli 4:0 a získali tři cenné body. Hurá!!!

Po hokeji následovala oslava Kubových 18.

narozenin. Pizza, štrůdl a jiné laskominy, bouchání sladkých šampusů a naše chuťové buňky si pošmákly na všech nachystaných dobrotách. Zůstane nám místo na večeři? Uvidíme :)

Narozeniny slaví:

ANEŽKA

JAKUB

LUKÁŠ

Přírodní památka KUDLAČENA.

Valašská idylka ...

Chata Mečová - pokračování

Na večeři byl hovězí guláš s knedlíkem, malinko štiplavý, ale výborný. Pochutnali jsme si a večer nás ještě čekala prezentace o PP Kudlačena s fotografiemi květin a zvířat žijících v této lokalitě, kterou budeme procházet zítra v rámci pěší túry. Dozvěděli jsme se, že nás čeká přibližně 10 kilometrů dlouhá cesta, což některé trošku vyděsilo :), ale určitě to zvládneme! Dnešní den už nás čekala jen nezbytná hygiena, uložení se do postelí a popřání dobré noci. Někteří usnuli dříve, jiným to trochu trvalo, protože si museli povyprávět všechny důležité novinky a zajímavosti :)

Sobotní ráno bylo krásné a slunečné, na snídani byly obložené talířky, teplý čaj, na cestu jsme dostali balíčky – chléb s řízkem, ovoce, oplatek, nabrali jsme si dostatek pití, pořádně se oblékli, obuli a vyrazili na cestu. Začátek dobrý, to jsme šli z kopce, ale po chvíli jsme odbočili přes polorozpadlý historický mostek. Voda v potoce mu dala pěkně zabrat. Cestou jsme měli hledat červené a růžové fáborky, ale ty po nočním lijáku byly místy sotva rozpoznatelné. Pro změnu nás čekal poměrně prudký stoupák. Na jeho vrcholu jsme se vydýchali při prvním úkolu, a to skládanka obrázku— žabka a sluníčko. Skládali jsme po skupinkách, ostatní mohli odpočívat. Když měli všichni splněno, vyrazili jsme dál, směrem ke Kudlačeně. Krajina, která se před námi otevírala, byla doslova a do písmene romantická. Pasoucí se ovce, rozkvetlé stromy a svěží jarní zelená, byla pastvou pro oči. Na další zastávce jsme stavěli trojnožku, některé to trochu potrápilo, ale zvládli jsme všichni. Cesta dál vedla mokřinami Kudlačeny přes

Pěšinkou v borůvčí k domečku.

další mostek. Tentokrát byl dřevěný, a tak jsme raději zvolili variantu postupného přecházení. Bylo příjemné sledovat, jak si naši nadějáci navzájem pomáhají. Na kraji lesa nás čekal třetí úkol v pořadí. Nejdříve jsme si museli nasbírat šišky a jimi se trefovat do kruhu na zemi. Kdo splnil mohl dál pokračovat v cestě obejitím nebo přeskočením překážky ve formě spadlého smrku. Každý se snažil ze všech sil, aby se mohl vydat za ostatními, kteří již měli splněno. Cesta jarním lesem byla krásná, svěží zelená barva jarních listů buků, olší a jiných stromů byla balzámem po prašných městech, ve kterých většina z nás žije.

Pokračujeme do kopce a dáváme trochu zabrat naším nohám. V pořadí již druhé studánce doplňujeme vodu a za chvíli nás čeká další dovednostní úkol. Na dvou kulatinách přenést dva klacíky, ve dvojicích, jeden tam a druhý zpět. Soustředění bylo opravdu velké!

Trénujeme motoriku, všichni, bez výjimek :)

Trénik motoriky nebyl pro někoho jednoduchým úkolem ...!

Před námi byl ještě jeden poslední velký kopec, kolem bezejmenného vrcholu s nadmořskou výškou 929 metrů nad mořem. Přehoupli jsme se přes vrch kopce a pro změnu nás čekal sešup dolů. Pak už jsme se jen vlnili lesní cestou a došli na červenou,

Závěrečné "metry" k turistické chatě...

která nás postupně zavedla, až k horské chatě Martiňák. Nepotkali jsme živou duši, romantika, jak se patří! Měli jsme už všichni žízeň, taky naše žaludky se hlásily o nějaký ten příděl. Naštěstí už byl Martiňák na dohled a my to uvítali s povděkem. Kofola, Birell, kafe, halušky, párek, na co měl kdo chuť. Odpočinek, relax, venku mezitím spadlo pár kapek. Než jsme se vydali na zpáteční cestu

... Martiňák.

k chatě, nezapomněli jsme udělat společné foto. Cesta zpět docela utekla. Jen na závěr nás čekal přechod přes bažinu a závěrečný krátký stoupák k chatě. Kluci cestou posbírali co nejvíc větších větví, které jsme dali přes rozbahněnou louku a s vzájemnou pomocí jsme se snažili přejít tak, abychom se co nejméně umazali. Někdo s větším, někdo s menším úspěchem, ale z pořádného výletu se přece člověk nemůže vrátit úplně bez poskvrnky :-).

Po příchodu na chatu jsme sundali špinavé boty a šli se převléci. Většina odpočívala, ale někteří jako kdyby nikde nebyli. Vrhli se na místní hřiště a začal fotbalový zápas, kde nikdo nikoho nešetřil.

Některé nezlomily kilometry a pustli se do fotbálku :)

Večeři jsme všichni zbodli jako malinu. Někteří se šli věnovat stolnímu fotbálku, jiní zpívali s Lenkou u kytary. Potom to bylo jako v Karafiátových broučcích, spali a spali... V neděli ráno lilo jako z konve. Nedalo se nikam jít, tak jsme si po snídani kreslili, dívali se na film, hráli si v herně. Postupně jsme balili a po výborném obědě - pečené kuřecí stehno se skvělou šťávou a kaší jsme vyrazili na zpáteční cestu. Už bylo naštěstí po dešti, tak pláštěnky mohly zůstat v batůžcích. Víte, jak vypadají vedoucí po dvoudenním pobytu? Takto :) Z Péťovým zdvižených palců je vidět, že vše dobře dopadlo. Takže s úsměvem a očekáváním věcí příštích zbývá poděkovat všem, kteří nás podporují. Vážíme si toho a na dalších akcích ...

ahooooj!!

Mákli jsme si, nejsme ale padavky!!! Po občerstvení se vracíme zpět na chatu.

Střípky z Výkonné rady

Po proběhlém plese v měsíci dubnu jsme zaplatili fakturu za pronájem sálu K-Tria a autorské poplatky OSE.

Zpracováváme žádost o grant u České spořitelny, abychom ji mohli předložit ke grantovému řízení.

Ladíme dopravu a stanovujeme cenu pro účastníky víkendového pobytu na Mečové a platíme majitelům ubytování. K tomu zpracováváme plán trasy na celodenní sobotní výlet v okolí Mečové. Daří se nám nalézt trasu i mimo turistické značky, k tomu vymyslet soutěže, které nám putování zpestří.

Připravujeme mimořádnou valnou hromadu. Uskuteční se 12. 5. a jsou na ní schváleny změny stanov, sídla a názvu. Abychom splnili zákonné podmínky musíme vše zapracovat a podat k řízení u rejstříkového soudu, což stihneme ještě do konce měsíce. Dál zbývá jen čekat na vyjádření soudu.

Dostali jsme pozvání od organizátorů Třebovického koláče (18.-20.9.) zajistit i v letošním roce stánek s atrakcemi pro děti návštěvníků této folklorní akce i s možností prodeje vlastních výrobků, který budou zajišťovat rodiče a dobrovolníci Naděje.

Rodiče mají možnost od května přihlašovat své mladé ratolesti na nejbližší plánované akce - víkendovka v Rešově, Colours of Ostrava a srpnový týdenní tábor v Jeseníkách. Letní tábor je sice ještě rozprostřen v dálavě času, přesto již začínají pomalu přípravy. Bylo zvoleno táborové téma hry, se kterým nás seznámili a hlavně vymysleli Lenka se Sabinou.

Výkonná rada byla informována o možnosti vystoupení našich členů na evropských dnech handicapu v Ostravě (9. 10.) společně se slezským souborem písní a tanců Heleny Salichové, a to na slavnostním večeru předávání ocenění Křišťálový kamínek pro osoby pracující s handicapovanými občany. Uvidíme, jestli nás organizátoři zařadí do programu. Pokud ano, budeme v září tance opět nacvičovat.

FOTOGALERIE Z MEČOVÉ